

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.12.2010
KOM(2010) 728 endelig

2010/0362 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i
mejerisektoren**

BEGRUNDELSE

Efter beslutningerne i forbindelse med sundhedstjekket i november 2008 kom mælkesektoren ud for en dyb krise, da efterspørgslen efter mejeriprodukter faldt som følge af usædvanligt høje priser i 2007. Da krisen skulle overvindes, beviste de instrumenter, der fungerer som sikkerhedsnet, deres effektivitet i krisesituationer. Krisen viste også, at mælkesektorens markedsorientering var utilstrækkelig. Kommissæren for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter besluttede derfor at nedsætte en gruppe af højtstående eksperter på mælkeområdet, der skulle arbejde med de regulerende foranstaltninger, der kan indføres på mellemlang og lang sigt, og som kan bidrage til at stabilisere markedet og producenternes indkomst samt øge gennemsigtigheden under hensyntagen til resultaterne af sundhedstjekket. Gruppen af højtstående eksperter havde ti møder fra oktober 2009 til juni 2010 og fremlagde den 15. juni 2010 en rapport med 7 anbefalinger.

Gruppen af højtstående eksperter har udført en grundig evaluering af alle de spørgsmål og aspekter, som forslaget søger at tage fat på. Gruppen af højtstående eksperter bestod af repræsentanter fra alle medlemsstater og havde Kommissionens generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter som formand bistået af en observatør fra Europa-Parlamentets sekretariat. Gruppen modtog mundtlige og skriftlige indlæg fra de vigtigste europæiske interessegrupper inden for forsyningskæden i mejerisektoren: COPA-COGECA, Det Europæiske Mælkeråd, den europæiske samarbejdsorganisation "Via Campesina" (som alle repræsenterer landbrugere), Den Europæiske Mejerisammenslutning (mejeriforarbejdningsvirksomheder), EUCOLAIT (forhandlere af mejeriprodukter), EUROCOMMERCE (detailhandlere) og BEUC (forbrugere). Gruppen af højtstående eksperter har desuden modtaget bidrag fra indbudte akademiske eksperter, repræsentanter fra tredjelande (fra USA, New Zealand, Australien og Schweiz), nationale konkurrencemyndigheder og Kommissionens tjenester (GD COMP og GD AGRI). Der blev også afholdt en konference for de vigtigste interessegrupper i mejerisektoren den 26. marts 2010, hvor et større antal aktører inden for forsyningskæden fik lejlighed til at udtrykke deres synspunkter.

Rapporten og dens anbefalinger, som gruppen af højtstående eksperter fremlagde, blev behandlet af Rådet, og formandskabets konklusioner blev vedtaget på mødet den 27. september 2010. Disse konklusioner opfordrer Kommissionen til ved årets udgang at sende sit svar på de første tre anbefalinger fra gruppen af højtstående eksperter (kontraktforhold, producenternes forhandlingsposition og brancheorganisationer) og til hurtigt at reagere på anbefalinger om gennemsigtighed fra gruppen af højtstående eksperter.

Ét af de primære aspekter ved ekspertgruppens arbejde var at fokusere på områder, der angår markedsstrukturen og aktørerne derpå: kontraktforhold, forhandlingsposition, producentorganisationer og brancheorganisationer. Den nuværende markedsstruktur forværrede i væsentlig grad visse aspekter ved mælkekrise i 2009, hvilket er en afspejling af, at reformprocessen startede væsentlig senere i mejerisektoren end i andre sektorer – hovedsagelig først i 2003. En lang periode med fastlagte kvoter og høje institutionelle priser og en i praksis deraf følgende garanti for afsætning af mejeriprodukterne førte til stivheder på markedet. Strukturel tilpasning var ofte hæmmet, aktører i producentkæden blev ikke stimuleret til at tilpasse sig markedssignalerne, herunder prisbevægelser, og der var kun få incitamenter til innovations- eller produktivitetsevinster. Reformen af mælkesektoren bør afspejle reformerne i andre sektorer, hvor der er tilstræbt en meget mere markant markedsorientering med "frihed til at drive landbrug". Dette bør medføre

effektivitetsgevinster og gøre, at EU-sektoren kan drage fordel af afsætningsmulighederne både i og uden for EU.

Det lader til, at en række foranstaltninger vil være nødvendige på mellemlang sigt op til og efter udløbet af kvotaordningen. Markedsstrukturen er meget forskellig mellem og i de enkelte medlemsstater, men koncentrationen af udbuddet er ofte meget mindre end koncentrationen på forarbejdningsniveauet. Dette medfører en uligevægt i forhandlingsposition mellem disse niveauer. Der er også stivheder på markedet, da landbrugere ikke har de store valgmuligheder i forbindelse med mejeriprodukter (eller endda i forbindelse med transportører af råmælk). Disse faktorer kan medføre vanskeligheder med at tilpasse udbuddet efter efterspørgslen og urimelig handelspraksis. Landbrugere ved navnlig ofte ikke, hvilken pris de får for deres mælk, når de leverer den (den bliver ofte fastsat meget senere af mejerierne på basis af noget, der ligger fuldstændigt uden for landbrugernes kontrol). Set fra mejeriernes side er den mængde, der leveres til dem, ikke altid godt planlagt. Der er en skæv fordeling af merværdien i kæden, især for landbrugerne, og der er et væsentligt problem med pristransmission i kæden.

Et af de vigtigste problemer lader til at være problemstillingen mellem landbrugerne og forarbejdningsvirksomhederne, og løsninger til at forbedre situationen vil fokusere på dette niveau. Forslaget giver mulighed for, at frivillige skriftlige kontrakter kan indgås på forhånd for leverancer af råmælk fra en landbruger til et mejeri, og denne kontrakt vil indeholde de vigtigste aspekter ved prisen for, leveringstidspunktet for og mængden af leverancerne samt kontraktens varighed. For at kunne tage højde for den specifikke karakter af kooperativer og for ikke at gribe unødvendigt ind i de nuværende strukturer vil det ikke blive krævet af kooperativer, at de har kontrakter, såfremt der i deres vedtægter er regler med det samme formål.

For at genoprette forhandlingspositionen foreslås det endvidere, at landbrugere får mulighed for kollektivt at forhandle sådanne kontraktbetingelser, herunder pris, gennem producentorganisationer. Mens gældende konkurrencelovgivning i nogen grad muliggør dette, er mulighederne begrænsede i tilfælde, hvor der ikke er fælles forarbejdningsfaciliteter, og der er mangel på retssikkerhed. Med henblik herpå fastsætter forslaget et retsgrundlag inden for landbrugsret. For ikke at destabilisere situationen i den modsatte retning foreslås en størrelsesbegrænsning. Dette påvirker ikke mejerikooperativer, da der her er vertikal integration af landbrugere i forarbejdningsfaciliteterne.

Endnu en problemstilling, der er opstået i forbindelse med drøftelserne i gruppen af højtstående eksperter, er brancheorganisationernes rolle. Modsat producentorganisationerne, som udelukkende omfatter landbrugere, dækker disse hele eller en del af forsyningskæden: landbrugere, forarbejdningsvirksomheder, distributører og detailhandlere. De kan potentielt spille en nyttig rolle inden for forskning, kvalitetsforbedring, salg fremstød og udbredelse af bedste praksis inden for produktions- og forarbejdningsmetoder. De forefindes allerede i et par medlemsstater i dag og udfører disse roller, samtidig med at de overholder EU-lovgivningen. Derudover muliggør specifikke EU-regler i sektorer, såsom frugt og grøntsager, sådanne tiltag, dog med forbehold for begrænsninger og – ofte – gennemgang i Kommissionen. Det foreslås, at man anvender reglerne for målsætningerne for brancheorganisationerne inden for frugt- og grøntsagssektoren i mejerisektoren med hensigtsmæssige tilpasninger, således at der stadig ses bort fra hardcore-begrænsninger af den frie konkurrence (herunder fastsættelse af priser og markedsopdeling), og de pågældende aftaler forelægges for Kommissionen til godkendelse.

De ville bidrage til at forbedre viden om og gennemsigtigheden af produktionen og markedet, f.eks. ved at offentliggøre statistiske data om priser, mængder og varigheder af indgåede kontrakter om levering af råmælk og ved at fremskaffe analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt eller nationalt plan.

For at forbedre viden om produktionen og for at følge markedsudviklingen er det desuden nødvendigt, at Kommissionen får regelmæssige oplysninger om de leverede mængder af råmælk.

For yderligere at øge gennemsigtigheden vil der blive organiseret fællesmøder mellem eksperterne i Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter og Den Rådgivende Gruppe for Mælk for at vurdere markedssituationen og perspektiverne, hvor formålet er at øge bevidstheden og forstærke ansvarsfølelsen hos operatørerne i mejerikæden for bedre at kunne tage højde for markedssignalerne og tilpasse udbud til efterspørgsel.

Dette forslag tager fat på alle 4 elementer: kontraktforhold, producenters forhandlingsposition, brancheorganisationer og gennemsigtighed i en sådan grad, at det er nødvendigt med en ændring af de gældende bestemmelser.

Disse løsninger er ganske væsentlige skridt, og de ville, selv om de kan forsvares med basis i den nuværende markedssituation og –struktur, være midlertidige og underlagt revision. Gyldigheden af forslaget bør være begrænset til den periode, som er nødvendig for, at mælkeproducenterne kan tilpasse sig til situationen uden produktionskvoter og forbedre deres organisation på baggrund af et mere markedsorienteret miljø. Den mellemliggende revision bør især se på, hvordan de foreslåede bestemmelser har fungeret, om de bør gælde for resten af perioden og undersøge mulighederne for at tilskynde landbrugere til at indgå i fælles produktionsaftaler.

Forslaget er baseret på traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, første afsnit, og artikel 43, stk. 2.

Indsats på EU-plan er berettiget, da der for at realisere målene for den fælles landbrugspolitik skal træffes foranstaltninger i denne sammenhæng for at sikre ensrettet gennemførelse i hele EU, samtidig med at den effektive konkurrence på mejerimarkedet bevares, og det sikres, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Dette er især tilfældet, hvor der er tale om anvendelsen af EU's konkurrencelovgivning – et område, hvor EU har enekompetence – på den fælles landbrugspolitik. I betragtning af de forskellige situationer i EU i forbindelse med aftaleretten overlades valget om at gøre visse elementer af forslaget (kontrakter) obligatoriske til medlemsstaterne.

EU har enekompetence inden for EU-konkurrencelovgivning, og enkelte medlemsstater kan derfor ikke modificere anvendelsen deraf på den fælles landbrugspolitik, hvilket kun kan gøres i henhold til artikel 42 i TEUF. I forbindelse med kontraktforhold giver forslaget medlemsstaterne en bred margin for fortolkning. Der skal dog fastlægges visse minimumsstandarder for at sikre, at det indre marked og den fælles markedsordning kan fungere efter hensigten som følge af deres indbyggede grænseoverskridende karakter.

EU kan nå målene bedre, da de påtænkte mål for konkurrencelovgivning ikke kan nås af de enkelte medlemsstater, og da der er behov for de nødvendige minimumsstandarder for konkurrencelovgivning for at sikre, at det indre marked og den fælles markedsordning fungerer efter hensigten.

Forslaget overholder proportionalitetsprincippet. Tilgangen til kontraktforhold er frivillig på EU-plan. Det står medlemsstaterne frit for, om de ønsker en obligatorisk ordning. Kun 4 aspekter ved kontrakter reguleres på EU-plan, når en medlemsstat har valgt obligatorisk anvendelse inden for sine grænser for at sikre, at det indre marked og den fælles markedsordning fungerer efter hensigten.

I forbindelse med bestemmelserne om styrkelse af mælkeproducenters forhandlingsposition foreslås en begrænsning på 3,5 % af EU's mælkeproduktion, hvilket ville muliggøre forhandlinger mellem producentorganisationer af omtrent samme størrelse som de vigtigste mejeriforarbejdningsvirksomheder. En begrænsning på en vis andel af national produktion foreslås også for at sikre konkurrencen inden for udbuddet af råmælk på nationalt plan. Konkurrencemyndighedernes mulighed for at intervenere i nødvendige og berettigede enkelttilfælde forhindrer en negativ påvirkning af små og mellemstore virksomheder, der forarbejder råmælk, i det relevante område.

Reglerne for brancheorganisationer er hovedsagelig inspireret af de regler, der forefindes i frugt- og grøntsagssektoren, og har blot til hensigt at sikre retssikkerheden for disse organisationers handlinger.

Tilføjelsen af et klart retsgrundlag for medlemsstaterne om at indsamle oplysninger om leverancer af råmælk på månedsbasis omhandler data hos operatørerne og burde ikke være en væsentlig byrde for hverken mejeriforarbejdningsvirksomheder eller medlemsstater.

For yderligere at forbedre udbudskoncentrationen opfordres der også til producentorganisationer som anbefalet i meddelelsen fra Kommissionen om en bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa. Den gældende bestemmelse om at støtte oprettelsen og administrationen af producentsammenslutninger, som allerede foreligger for alle sektorer i de nye medlemsstater i henhold til landdistriktudviklingspolitikken, bør udvides til også at omfatte EU-15. Men der bør ikke åbnes mulighed for at støtte producentsammenslutninger i frugt- og grøntsagssektoren, da disses aktiviteter vil kunne støttes i medfør af fusionsmarkedsordningens artikel 103, litra b)-g). Ændringen af de relevante bestemmelser er en del af tilpasningen af de grundlæggende landbrugsforordninger til Lissabontraktaten.

Hvad angår resten af anbefalingerne fra gruppen af højtstående eksperter, vil problemstillingen med "produktionssted", der er blevet drøftet af gruppen, blive behandlet som en del af den såkaldte "kvalitetspakke". I henhold til disse nye rammer vil et retsgrundlag for obligatorisk mærkning af produktionssted blive indført i alle sektorer. Dette vil gøre det muligt for Kommissionen, efter passende konsekvensanalyse og på ad hoc-basis, at vedtage delegerede retsakter vedrørende mulig obligatorisk mærkning af produktionssted på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau for at tilfredsstille forbrugernes behov for gennemsigtighed og information. Mejerisektoren vil være en af de første sektorer, der undersøges. Resultaterne af drøftelserne i Rådet og Parlamentet om Kommissionens forslag til en forordning om fødevarerinformation til forbrugerne [KOM(2008) 40] vil blive taget med i betragtning.

Mulige ændringer af markedsinstrumenter, forskning og innovation vil blive behandlet i initiativbetænkningen om den fælles landbrugspolitik efter 2013 for at udvide diskussionen til den bredere kontekst med alle landbrugsprodukter og for at sikre en ensartet tilgang.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mejerisektoren

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, første afsnit, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsforslag til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Flere på hinanden følgende reformer af den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, nu indeholdt i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)⁴, har haft markedsorientering som formål (dvs. at lade prissignaler styre landbrugernes beslutninger om, hvad og hvor meget de skal fremstille) for at styrke mejerisektorens konkurrencesituation og dens bæredygtighed i forbindelse med global handel. Som følge af Rådets forordning (EF) nr. 72/2009 af 19. januar 2009 om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1405/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. 479/2008 samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1883/78, (EØF) nr. 1254/89, (EØF) nr. 2247/89, (EØF) nr. 2055/93, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 2596/97, (EF) nr. 1182/2005 og (EF) nr. 315/2007⁵ ("sundhedstjekket" i 2008-2009) blev det derfor besluttet, at det var nødvendigt gradvist at øge kvoterne for at sikre en gnidningsfri afvikling af mælkekvotasystemet i 2015.
- (2) I 2007-2009 forløb udviklingen på markederne med mælk og mejeriprodukter på en usædvanlig måde. Indledningsvis forårsagede ekstreme vejrforhold i Oceanien en

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁵ EUT L 230 af 2.9.2009, s. 6.

væsentlig nedgang i udbuddet, hvilket medførte en hurtig og væsentlig prisstigning. Mens udbuddet på verdensplan var i fremgang, og priserne var begyndt at vende tilbage til mere normale niveauer, påvirkede den efterfølgende finansielle og økonomiske krise dog EU's mælkeproducenter negativt, hvilket medførte en forværring af prisvolatiliteten. Indledningsvis steg foder- og råvareomkostningerne, herunder energi, væsentligt som følge af højere varepriser. Efterfølgende medførte et fald i efterspørgslen globalt og i EU, herunder efterspørgslen efter mælk og mejeriprodukter, samtidig med at produktionen i EU var stabil, at EU's priser styrtdykkede til det laveste niveau i sikkerhedsnettet. Denne kraftige nedgang i mejerivarepriserne resulterede ikke i lavere mejeripriser på forbrugerniveau, hvilket medførte en forøgelse af bruttofortjenesten i downstream-sektorerne for de fleste mælke- og mejeriprodukter og lande og forhindrede, at efterspørgslen derefter tilpassede sig de lave varepriser, hvilket bremsede prisfremgangen og forværrede konsekvenserne af de lave priser for mælkeproducenterne.

- (3) I lyset af den vanskelige markedssituation for mælk blev en gruppe af højtstående eksperter på mælkeområdet i oktober 2009 oprettet med det formål at drøfte, hvilke ordninger der kan findes for mejerisektoren på mellemlang og lang sigt som følge af, at mælkekvoterne udløber i 2015. Under hensyntagen til resultaterne af sundhedstjekket skulle gruppen af højtstående eksperter arbejde med de regulerende foranstaltninger, der kan indføres for at bidrage til at stabilisere markedet og producenternes indkomst samt øge gennemsigtigheden på markedet.
- (4) Gruppen af højtstående eksperter modtog mundtlige og skriftlige indlæg fra de vigtigste europæiske interessegrupper inden for forsyningskæden i mejerisektoren, der repræsenterede landbrugere, mælkeproducenter, mejeriforarbejdningsvirksomheder, forhandlere og forbrugere. Desuden modtog gruppen af højtstående eksperter bidrag fra indbudte akademiske eksperter, repræsentanter fra tredjelande, nationale konkurrencemyndigheder og Kommissionens tjenestegrene. Der blev også afholdt en konference for de vigtigste interessegrupper i mejerisektoren den 26. marts 2010, hvor et større antal aktører inden for forsyningskæden fik lejlighed til at udtrykke deres synspunkter. Gruppen af højtstående eksperter fremlagde sin rapport den 15. juni 2010, og den indeholdt en analyse af den nuværende situation i mejerisektoren og en række anbefalinger.
- (5) Gruppen af højtstående eksperter gjorde opmærksom på, at mejeriproduktions- og -forarbejdningssektorerne er meget forskellige i de enkelte medlemsstater. Der er også en meget variabel situation mellem operatører og typer af operatører i de enkelte medlemsstater. Men koncentrationen af udbuddet er i mange tilfælde lav, hvilket medfører en uligevægt i forhandlingsposition i forsyningskæden mellem landbrugere og mejerier. Denne uligevægt kan medføre urimelig handelspraksis. Det skal navnlig bemærkes, at landbrugere ikke kender den pris, som de får for deres mælk, når de leverer den, fordi prisen ofte fastsættes meget senere af mejerierne på basis af den opnåede merværdi, hvilket for ikke-kooperativer ofte ligger uden for landbrugers kontrol.
- (6) Der er et problem med pristransmission i kæden, især hvad angår priser af bedrift. På den anden side reagerede udbuddet af mælk ikke på den nedsatte efterspørgsel i løbet af 2009. I nogle store producentmedlemsstater producerede landbrugere som reaktion på lavere priser faktisk mere end i det foregående år. Merværdien i kæden bliver i

stadigt større omfang koncentreret i downstream-sektorerne, og dette er især tydeligt i forbindelse med mejerier.

- (7) I forbindelse med mejerier er den mængde, som leveres i løbet af sæsonen, ikke altid godt planlagt. Selv i forbindelse med mejerikooperativer (ejet af landbrugere, som har forarbejdningsfaciliteter, hvor 58 % af EU's råmælk forarbejdes) er der et potentielt problem med at tilpasse udbuddet til efterspørgslen: landbrugerne skal aflevere al deres mælk til deres kooperativ, og kooperativet skal modtage al mælken.
- (8) Anvendelsen af formelle, skriftlige kontrakter, der endda indeholder de grundlæggende elementer, og som er indgået før levering, er ikke udbredt. De kunne dog øge bevidstheden hos operatørerne i mejerikæden og forstærke deres ansvarsfølelse, således at markedssignalerne i højere grad tages med i betragtning, pristransmissionen forbedres, og udbuddet tilpasses efterspørgslen, samtidig med at visse urimelige handelspraksisser undgås.
- (9) Uden EU-lovgivning for sådanne kontrakter kan medlemsstater inden for deres egen kontraktlovgivning gøre anvendelsen af sådanne kontrakter obligatorisk, såfremt EU-lovgivningen overholdes i forbindelse dermed, og det især sikres, at det indre marked og den fælles markedsordning fungerer efter hensigten. I betragtning af de mange forskellige situationer i hele EU i denne forbindelse bør en sådan beslutning af hensyn til subsidiaritet ligge inden for medlemsstaternes beslutnings sfære. For at sikre passende minimumsstandarder for sådanne kontrakter og for at sikre, at det indre marked og den fælles markedsordning fungerer efter hensigten, bør visse grundlæggende betingelser for anvendelse af sådanne kontrakter dog fastsættes på EU-plan. Da nogle mejerikooperativer kan have regler med tilsvarende effekt i deres vedtægter, bør de for nemheds skyld være undtaget fra et krav om kontrakter. For at sikre, at et sådant system, hvor mellemmand indsamler mælk hos landbrugere for at aflevere den hos forarbejdningsvirksomheder, er effektivt, bør dette også gælde i sådant et tilfælde.
- (10) I artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsættes det, at EU's konkurrenceregler kun gælder for produktion af og handel med landbrugsprodukter i det omfang, dette er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af artikel 43, stk. 2, i TEUF, hvori vedtagelsen af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter muliggøres.
- (11) For at sikre en rationel udvikling af produktionen og dermed sikre en rimelig levestandard for mælkeproducenter bør deres forhandlingsposition i forhold til forarbejdningsvirksomhederne styrkes, hvilket bør resultere i en mere rimelig fordeling af merværdi i forsyningskæden. For at realisere disse mål med den fælles landbrugspolitik bør der i henhold til artikel 42 og artikel 43, stk. 2, i TEUF vedtages bestemmelser om at muliggøre, at producentorganisationer bestående af mælkeproducenter eller sammenslutninger deraf kollektivt kan forhandle kontraktbetingelser, herunder pris, med et mejeri for nogle af eller alle sine medlemmers produktion. For at bevare en effektiv konkurrence på mejerimarkedet bør denne mulighed være underlagt passende kvantitative begrænsninger. Det bør derfor også være muligt at anerkende sådanne producentorganisationer i henhold til artikel 122 i forordning (EF) nr. 1234/2007. Kommissionen bør tildeles beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF i forbindelse med betingelserne for godkendelse af sammenslutninger af producentorganisationer.

- (12) Der er på EU-plan blevet indført regler for brancheorganisationer i nogle sektorer. Disse organisationer kan spille nyttige roller med hensyn til at muliggøre dialog mellem aktørerne i forsyningskæden og med hensyn til at fremme bedste praksis og gøre markedet mere gennemsigtigt. Sådanne regler bør på tilsvarende måde anvendes i mejerisektoren sammen med de bestemmelser, der præciserer sådanne organisationers position i henhold til konkurrencelovgivningen, samtidig med at det sikres, at de ikke forvrider konkurrencen eller det indre marked eller påvirker den fælles markedsordning på en sådan måde, at den ikke længere fungerer efter hensigten.
- (13) For at følge udviklingerne på markedet har Kommissionen behov for rettidige oplysninger om den mængde af råmælk, der leveres. I artikel 192 i forordning (EF) nr. 1234/2007 gives der et grundlag for udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Der bør dog sikres, at forarbejdningsevirkomhederne afgiver sådanne oplysninger til medlemsstaterne på en regelmæssig basis. Kommissionen bør tildeles beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF vedrørende omfanget, indholdet, formatet og timingen af sådanne anmeldelser.
- (14) De foranstaltninger, der er fastlagt i denne forordning, har deres begrundelse i de nuværende økonomiske forhold på mejerimarkedet og i forsyningskædens struktur. De bør derfor anvendes i så lang tid (både før og efter afskaffelsen af mælkekvoter), at de har mulighed for at få den fulde effekt. I betragtning af deres vidtrækkende beskaffenhed bør de ikke desto mindre være af midlertidig karakter og underlagt revision for at se, hvordan de har fungeret, og om de skal fortsætte med at gælde. Dette bør behandles i rapporter fra Kommissionen om udviklingen på mælkemarkedet, og der bør især fokuseres på potentielle incitamentter til at tilskynde landbrugere til at indgå i fælles produktionsaftaler, og disse rapporter skal forelægges senest den 30. juni 2014 og den 31. december 2018.
- (15) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige elementer af de foranstaltninger, der er fastlagt i denne forordning. Elementerne, som denne beføjelse skal gælde for, og betingelserne for uddelegeringen bør defineres.
- (16) For at garantere en ensartet anvendelse af de foranstaltninger, der er fastlagt i denne forordning, i alle medlemsstater bør Kommissionen tildeles beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, bør Kommissionen vedtage disse gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] af... .
- (17) Forordning (EF) nr. 1234/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer til forordning (EF) nr. 1234/2007

I forordning (EF) nr. 1234/2007 foretages følgende ændringer:

- 1) Som artikel 4a indsættes:

"Artikel 4a

Vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Når Kommissionen tillægges beføjelser, handler den efter proceduren i artikel 196a, når det drejer sig om delegerede retsakter, og efter proceduren i artikel 196b, når det drejer sig om gennemførelsesretsakter, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i denne forordning."

2) I artikel 122, stk. 1, litra a), indsættes følgende efter nummer iii):

"(iiia) mælk og mejeriprodukter"

3) I artikel 123 tilføjes følgende stykke:

"4. Medlemsstaterne kan også anerkende brancheorganisationer:

- a) der består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, som er knyttet til produktionen af og/eller handelen med og/eller forarbejdningen af produkter fra mejerisektoren
- b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de repræsentanter, der er nævnt i litra a)
- c) der i et eller flere af EU's områder udøver én eller flere af nedenstående aktiviteter under hensyntagen til forbrugernes interesser:
 - i) forbedring af viden om og gennemsigtigheden af produktionen og markedet, f.eks. ved at offentliggøre statistiske data om priser, mængder og varigheder af tidligere indgåede kontrakter om levering af råmælk og ved at fremskaffe analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt eller nationalt plan
 - ii) medvirken til bedre koordinering af den måde, mejerisektorens produkter markedsføres på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser
 - iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med EU's regler
 - iv) tilvejebringelse af de oplysninger og den forskning, der er nødvendig for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
 - v) søgning efter metoder til at begrænse anvendelsen af dyrebeskyttelsesmidler og andre råvarer
 - vi) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og markedsføringsled
 - vii) udnyttelse af potentialet for økologisk landbrug og beskyttelse og fremme af et sådant landbrug samt oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser og

viii) fremme af integreret produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder."

4) Følgende afdeling IIa indsættes i del II, afsnit II, kapitel II:

"AFDELING IIA PRODUCENTORGANISATIONER I MEJERISEKTOREN

Artikel 126a

Kontraktforhandlinger i mejerisektoren

1. Kontrakter om levering af råmælk fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller til en virksomhed, der indsamler råmælk, som defineret i artikel 185f, stk. 1, andet afsnit, kan forhandles af en producentorganisation i mejerisektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 122, på vegne af dens landbrugermedlemmer for hele eller en del af deres fælles produktion.
2. Forhandlinger ledet af producentorganisationen kan foregå:
 - a) uanset om der er et ejerskifte af råmælken fra landbrugerne til producentorganisationen
 - b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle landbrugermedlemmerne
 - c) såfremt den samlede mængde råmælk, som er genstand for sådanne forhandlinger ført af en bestemt producentorganisation, ikke overstiger:
 - i) 3,5 % af den samlede produktion i EU og
 - ii) 33 % af den samlede nationale produktion, der er genstand for sådanne forhandlinger ført af denne producentorganisation, i en bestemt medlemsstat og
 - iii) 33 % af den samlede fælles nationale produktion, der er genstand for sådanne forhandlinger ført af denne producentorganisation, i alle medlemsstater
 - d) såfremt de pågældende landbrugere ikke er medlemmer af nogen producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne, og
 - e) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller de medlemsstater, hvor den har sit virke.
3. I denne artikel omfatter henvisninger til producentorganisationer også sammenslutninger af sådanne producentorganisationer. For at sikre, at disse sammenslutninger kan overvåges på behørig vis, kan Kommissionen ved

delegerede retsakter vedtage regler for betingelserne for anerkendelse af sådanne sammenslutninger.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen ved hjælp af de metoder, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne af råmælk i EU og medlemsstaterne under anvendelse af de mest tidssvarende, tilgængelige oplysninger.
5. Uanset stk. 2, litra c), nr. ii) og iii), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv i tilfælde, hvor tærsklen på 33 % ikke overskrides, beslutte i enkelte tilfælde, at producentorganisationens forhandling ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller for at undgå en alvorlig negativ påvirkning af SMV-virksomheder, der forarbejder råmælk, i det pågældende område.

Den beslutning, der henvises til i første afsnit, træffes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter uden bistand fra den komité, der henvises til i artikel 195, stk. 1, i forbindelse med forhandlinger, hvor produktionen i mere end én medlemsstat drøftes. I andre tilfælde træffes den af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, hvis produktion drøftes i forhandlingerne.

De beslutninger, der henvises til i første og andet afsnit, kan ikke anvendes fra en dato, der ligger før datoen for beslutningens meddelelse til de pågældende virksomheder.

6. I denne artikel forstås ved:
 - a) en "national konkurrencemyndighed": den myndighed, der henvises til i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1/2003 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82⁶
 - b) en "SMV": mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁷."
- 5) I artikel 175 erstattes ordene "jf. artikel 176 til 177 i denne forordning" med ordene "jf. artikel 176 til 177a i denne forordning".
- 6) Som artikel 177a indsættes:

"Artikel 177a

Aftaler og samordnet praksis i mejerisektoren

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedtaget af anerkendte brancheorganisationer med henblik på

⁶ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁷ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

gennemførelse af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 123, stk. 4, litra c), i denne forordning.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse på betingelse af:
 - a) at aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis er meddelt Kommissionen
 - b) at Kommissionen inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen af alle oplysninger ved gennemførelsesretsakter uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 195, stk. 1, ikke har erklæret aftalerne, vedtagelser og den samordnede praksis for uforenelig med konkurrencereglerne.
3. Aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis må først bringes i anvendelse efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 2, litra b).
4. Følgende aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis erklæres under alle omstændigheder for uforenelige med EU-reglerne:
 - a) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan medføre nogen form for opdeling af markederne i EU
 - b) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan bevirke, at den fælles markedsordning ikke fungerer tilfredsstillende
 - c) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan medføre en konkurrenceforvridning, som ikke er absolut nødvendig for at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der tilsigtes med brancheorganisationens aktivitet
 - d) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som omfatter fastsættelse af priser
 - e) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan skabe forskelsbehandling eller udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende produkter.
5. Konstaterer Kommissionen efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 2, litra b), at betingelserne for at anvende stk. 1 ikke er opfyldt, vedtager den ved gennemførelsesretsakter uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 195, stk. 1, en afgørelse om, at artikel 101, stk. 1, i TEUF finder anvendelse på den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis.

Kommissionens afgørelse kan ikke anvendes fra en dato, som ligger før datoen for afgørelsens meddelelse til den pågældende brancheorganisation, medmindre denne har givet urigtige oplysninger eller misbrugt den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

6. For flerårige aftaler gælder meddelelsen for det første år også for aftalens følgende år. I dette tilfælde kan Kommissionen dog på eget initiativ eller på

anmodning af en anden medlemsstat til enhver tid afgive en udtalelse om manglende overensstemmelse."

7) Artikel 179 affattes således:

"Artikel 179

Gennemførelsesbeføjelser for aftaler og samordnet praksis

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage alle nødvendige foranstaltninger vedrørende artikel 176a til 178."

8) I artikel 184 tilføjes følgende litra:

"10) inden den 30. juni 2014 og den 31. december 2018 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om markedsudviklingen i mejerisektoren og især om anvendelsen af artikel 122, litra a, nr. iii), artikel 123, stk. 4, og artikel 126a, 177a, 185e og 185f, da der især fokuseres på potentielle incitamentter til at tilskynde landbrugeren til at indgå i fælles produktionsaftaler, eventuelt sammen med passende forslag."

9) Som artikel 185e og 185f indsættes:

"Artikel 185e

Obligatoriske anmeldelser i mejerisektoren

1. Virksomheder, der forarbejder råmælk, anmelder den mængde af råmælk, der er blevet leveret til dem hver måned, til den kompetente nationale myndighed.
2. For at sikre anvendeligheden og betimeligheden af sådanne anmeldelser af hensyn til markedsforvaltningen kan Kommissionen ved delegerede retsakter vedtage regler for omfanget, indholdet, formatet og timingen af sådanne anmeldelser.

Artikel 185f

Kontraktforhold i mejerisektoren

1. Hvis en medlemsstat beslutter, at hver leverance af råmælk fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, skal en sådan kontrakt opfylde betingelserne i stk. 2.

I det tilfælde, der er beskrevet i første afsnit, bestemmer den pågældende medlemsstat også, om hvert leveringstrin skal være omfattet af en sådan kontrakt mellem parterne, hvis råmælken leveres af en eller flere virksomheder, der indsamler mælk. I denne forbindelse betyder en "virksomhed, der indsamler mælk", en virksomhed, der transporterer råmælk fra en landbruger eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, hvor der i hvert tilfælde sker en overdragelse af ejendomsretten til råmælken.

2. Kontrakten skal:
 - a) indgås før levering
 - b) foreligge skriftligt og
 - c) navnlig omfatte følgende elementer:
 - i) prisen, der skal betales for leveringen, og som:
 - er statisk og fastlagt i kontrakten, og/eller
 - kun varierer i forbindelse med faktorer, der er specificeret i kontrakten, især markedsudviklingen baseret på markedsindikatorer, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af den leverede råmælk
 - ii) den mængde, der kan og/eller skal leveres, og timingen af leverancerne og
 - iii) kontraktens varighed, som kan omfatte en tidsubegrænset varighed med opsigelsesbestemmelser.
3. Uanset stk. 1 er en kontrakt er ikke nødvendig, hvis råmælken leveres af en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, hvor virksomheden, der forarbejder råmælk, er et kooperativ, hvor landbrugeren er medlem, hvis kooperativets vedtægter indeholder bestemmelser, der har samme effekt som dem, der er fastsat i stk. 2, litra a), b) og c).
4. Alle elementer i de kontrakter om levering af råmælk, som landbrugere, virksomheder, der indsamler råmælk, eller virksomheder, der forarbejder råmælk, har indgået, herunder de elementer, der henvises til i stk. 2, litra c), forhandles frit mellem parterne.
5. For at garantere en ensartet anvendelse af denne artikel kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter vedtage alle nødvendige foranstaltninger."

10) I del VII, kapitel I, indsættes som artikel 196a og 196b:

"Artikel 196a

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, for en ubegrænset periode.

Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.
2. Den i stk. 1 omhandlede delegering af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Den institution, der indleder en intern procedure for at beslutte, om den ønsker at tilbagekalde delegeringen af beføjelser, skal bestræbe sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom inden for et rimeligt tidsrum, inden den træffer sin endelige afgørelse, og skal samtidig oplyse, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.

Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den træder i kraft øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden to måneder fra underretningen herom. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres denne i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den deri nævnte dato.

Den delegerede retsakt offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft inden fristens udløb, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 196b

Gennemførelsesretsakter

Når gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til denne forordning, bistår Kommissionen af den komité, der henvises til i artikel 195 i denne forordning, og proceduren i artikel [5] i forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] finder anvendelse."

- 11) I artikel 204 indsættes følgende stykke:

"6. For mejerisektoren anvendes artikel 122, litra a, nr. iiii), artikel 123, stk. 4, og artikel 126a, 177a, 185e og 185f indtil den 30. juni 2020."

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Den anvendes fra den [...].

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT		Indic/10/744996(SM/tm) 6.142.2010.1 DATO: 07/10/2010		
1.	BUDGETPOST: 05 02 12 943.1	BEVILLINGER: i mio. EUR (budget 2010)		
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) for så vidt angår kontraktforhold i mejerisektoren.			
3.	RETSGRUNDLAG: Artikel 42 og 43 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).			
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Hurtigt at reagere på de anbefalinger fra gruppen af højtstående eksperter, som blev behandlet af Rådet og vedtaget ved formandskabets konklusioner den 27. september 2010. Dette forslag omhandler hovedsagelig kontraktforhold, kontrahenternes forhandlingsposition, brancheorganisationer og gennemsigthed.			
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12- MÅNEDERS PERIODE (i mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR 2010 (i mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2011 (i mio. EUR)
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES - OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) - OVER NATIONALE BUDGETTER - AF ANDRE	-	-	-
5.1	INDTÆGTER - EU's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE KILDER	-	-	-
		2012	2013	2014
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG	-	-	-
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG	-	-	-
5.2	BEREGNINGSMÅDE:			
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			JA NEJ
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?			JA NEJ
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA NEJ
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			JA NEJ
BEMÆRKNINGER: De foreslåede foranstaltninger, der kan bidrage til at stabilisere markedet og producenternes indkomst på mellemlang og lang sigt, har ingen direkte indvirkning på EU-budgettet. Ændringerne til forordning (EF) nr. 1698/2005 for at muliggøre støtte af producentorganisationer i EU-15 var allerede omfattet af KOM(2010) 537				